

Ἀπρου.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΠΡΟΣ

Ἡ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΠΡΩ;

Ἐν Παρισίοις ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τοῦ διδάκτορος τῆς φιλολογίας R. Guiland ἡ ἀλληλογραφία Νικηφόρου τοῦ Γρηγορά ἐν τῷ πρωτοτύπῳ μετὰ γαλλικῆς μεταφράσεως, προλεγομένων καὶ ἐπιτασσομένων σημειώσεων. Δὲν θ' ἀσχοληθῶμεν ἐν γένει περὶ τὴν ἔκδοσιν ταύτην, ἀλλὰ θὰ σημειώσωμεν μόνον παραδρομὴν τινὰ τοῦ ἐκδότου. Ἐν σελίδι 189 κείται ἐπιστολὴ τοῦ Γρηγορά, φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «τῷ μητροπολίτῃ Ἀπρω περὶ τῶν τὴν ἀστρονομίαν ὑβρίζοντων». Πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἐν ὑποσημειώσει ἀναφερόμενοι κώδικες, ἐφ' ὧν οὗτος ἐστηρίχθη, ἦτοι Monacensis gr. 529, Parisinus gr. 3040, Vaticanus gr. 1086 καὶ Quirinianus gr. E. III 5 (de Brescia), ἔχουσι γραφὴν Ἀπρω, ἦτοι δοτικὴν, δηλοῦσαν φυσικὰ τὸ ὄνομα τοῦ μητροπολίτου, ὃ δ' ἐκδότης ἐν ταῖς ἐπακολουθοῦσαις σημειώσεσιν ἔγραψεν «Apros. Ce personnage d'après la suscription de la lettre était metropolitte. Nous ne le connaissons pas autrement» (σελ. 301). Ἀλλὰ προφανῶς ἡ ὀρθὴ γραφὴ εἶναι Ἀπρω, ἦτοι γενικὴ πτώσις, δηλοῦσα τὸ ὄνομα τῆς μητροπόλεως. Ὁ Ἀπρως ἦτο πόλις τῆς Θράκης, ἡ δ' ὀνομασία αὐτῆς ἀπαντᾷ κατὰ τρεῖς διαφόρους τύπους Ἀπρος, Ἀπρως καὶ Ἀπροι (Hieroclis, Synecdemus κτλ. ἔκδ. G. Parthey, 1866, σελ. 4, De Boor, Nachträge zu den Notitiae, 1891, σελ. 523 κ. ἐξ., Migne, τόμ. 89, 787 κ. ἐξ., Gelzer, Ungedruckte und ungen. veröffentl. Texte 1903, σελ. 535 κ. ἐξ.), ἐνῷ ὁ ἐν καταλόγῳ τινὶ ἀπαντῶν τύπος Ἀσπρος (Hieroclis, Synecdemus κτλ. σελ. 165) εἶναι ὅλως ἐσφαλμένος. Κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους ἡ πόλις αὕτη ἦτο ῥωμαϊκὴ κολωνία, κατὰ δὲ τοὺς βυζαντινοὺς ὁ Κεδρηνὸς παρέχει ἡμῖν τὰς ἐπομένας περὶ αὐτῆς πληροφορίας· «κτίζει δὲ (ὁ Μέγας Θεοδόσιος) πόλιν ἐν Θράκῃ Θεοδοσιόπολιν ὀνομάσας, τὸν πρὶν λεγόμενον Ἀπρων ἀπὸ τοῦ κτίσαντος αὐτὴν καὶ ἀρχὴν Ἀπρου, ὃς ἦν πενθερός Καρίνου, ὃς καὶ ἀνείλεν αὐτόν» (τόμ. Α' σελ. 568, ἔκδ. Βόννης). Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀπρω κατ' ἀρχὰς ἦτο ἡ πρώτη ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας ἐπισκοπὴ (Lequien, Oriens Christ. Α'. 1125 κ. ἐξ.), ἀλλ' ἤδη ἐν τῇ Διατυπώσει Λέοντος τοῦ Σοφοῦ (806 - 911) ἀναφέρεται ὡς ἀρχιεπισκοπὴ (Ράλλη καὶ Ποτλῆ, Σύνταγμα τῶν Κανόνων, τόμ. Ε'. σελ. 475) καὶ πρὸ τοῦ 1171 προήχθη εἰς μητρόπολιν (Lequien, αὐτ. Ράλλη καὶ Ποτλῆ, αὐτ. σελ. 493). Ὁ αὐτο-

Ἐπελθεῖς
ἐπιστάτης
Βυζαντι-
νῶν σερ-
δων
ἐγὼς θ'
ς 265

κράτωρ Ἀνδρόνικος ὁ Β' τῷ 1318 ἐτίμησε τὸν μητροπολίτην Ἀπρωὸς ὀρίσας αὐτὸν «ἐπέχειν τὸν τόπον τοῦ Εὐχαΐτων καὶ ἀπολαΐναι τῆς ἀνηκούσης τῷ τοιοῦτῳ θρόνῳ τιμῆς» (Miklosich καὶ Müller, Acta Patriarchatus Constantinopolit., τόμ. Α'. σελ. 9), δι' ὃ ἔκτοτε ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς ἐγγράφοις ὑπεγράφετο ἢ ἀνεφέρετο ὡς ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ μητροπολίτου Εὐχαΐτων (αὐτ. σελ. 135, 146, 149, 300 καὶ ἄλλ.). Τίς ὁ μητροπολίτης Ἀπρω, εἰς ὃν ἀπευθύνεται ἡ τῷ 1335 γραφεῖσα ἐπιστολή τοῦ Νικηφόρου Γρηγορά, δὲν εἶναι γνωστόν, ἀλλ' ἐν πατριαρχικῷ ἐγγράφῳ τοῦ 1329 (αὐτ. σελ. 149) ἀναφέρεται ὁ Ἀπρω Νικόλαος καὶ εἶναι πιθανὸν αὐτός, πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολή, ἀφ' ἧς χωρίζουσιν αὐτὸν μόνον ἔξ ἔτη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Σημ. ΑΑΣ. Ἡ ἐπιστολὴ ἐστὶν ἀσυντάκτως ὡς ὁ Ἀπρω
Μαλβατῶν. Βαλινεά. Κωδ. 1086 f. 128
 Νικηφόρος Γρηγορά, ἐπιστολὴ Βόλων σ.
 XLVII
 Ὁ δὲ ἐν Acta Patr. σ. 149 Ἀπρω εἶναι
 ὁ Νικόλαος, ἀλλὰ ἴσως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ